

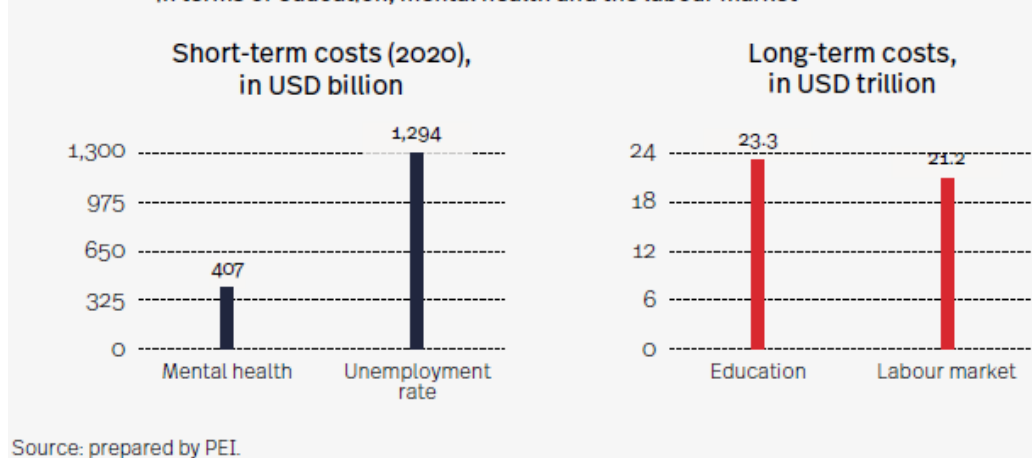
Warszawa, 16 marca 2021 r.

Globalny długoterminowy koszt wpływu pandemii na młodych to 44 biliony USD

Edukacja, rynek pracy i zdrowie psychiczne to trzy obszary, które w przypadku młodego pokolenia najsilniej odczują wpływ COVID-19. Krótkoterminowy koszt w skali całego świata to 1,7 biliona USD. Składają się na niego koszty walki z problemami psychicznymi (407 miliardów USD) i bezrobociem wśród młodych (1,3 biliona USD). Długoterminowe koszty wpływu pandemii na edukację i rynek pracy będą znacznie wyższe - szacowane są na 44 biliony USD. W kontekście zmniejszonego z powodu pandemii zwrotu z inwestycji w edukację, spodziewany jest spadek wynagrodzeń o 6,2 proc., który obejmie cały okres zatrudnienia młodego pokolenia, czyli ok. 45 lat. Z kolei długoterminowe oddziaływanie na rynek pracy to niższe przez 15 lat pensje młodych pracowników o 4 proc. względem „normalnych” czasów. To wnioski płynące z przygotowanego przez Polski Instytut Ekonomiczny raportu „Corona generation. Growing up in a pandemic”.

Koszty pandemii COVID-19 dla młodego pokolenia zostały przedstawione w podziale na 3 obszary: edukację, zdrowie oraz rynek pracy. Jak pokazała analiza, w krótkim okresie koszty wyniosą 1,7 biliona USD, a złożą się na to koszty ochrony zdrowia psychicznego oraz skutki wzrostu bezrobocia wśród młodych. Wśród szacowanych na 44 biliony USD kosztów długoterminowych najważniejszym elementem jest wynikający z ograniczenia dostępu do edukacji i obliczany na 21 bilionów USD spadek przyszłych dochodów mierzony na przestrzeni 45-letniej kariery zawodowej młodych pracowników. Drugą istotną składową są obliczane na 15,5 biliona USD koszty wzrostu trwałego bezrobocia, a także szacowane na 5,7 biliona USD koszty wynikające ze spadku wynagrodzeń młodych pracowników w nadchodzącym 15-leciu.

➤ **Figure 16.** Total estimated short- and long-term costs of COVID-19 for the young generation in terms of education, mental health and the labour market

Strata edukacyjna sprawi, że postpandemiczny rynek pracy będzie mniej przyjazny

Strata edukacyjna spowodowana pandemią ma źródło przede wszystkim w takich czynnikach jak czasowe lub permanentne zamknięcie szkół, zdalne nauczanie będące w świetle badań mniej skuteczną formą przekazywania wiedzy niż tradycyjne lekcje, a także pogłębienie różnic edukacyjnych między gorzej sytuowanymi grupami społecznymi a tymi bardziej uprzywilejowanymi. Zależnie od kontekstu kulturowego, w wybranych krajach i regionach większej straty edukacyjnej mogą doświadczyć młode kobiety.

Młodzi pracownicy zostali w szczególny sposób dotknięci skutkami koronakryzysu. W 2020 r. ogólny wzrost bezrobocia na świecie wyniósł 3,7 proc., ale wśród młodych było to aż 8,7 proc. Wśród osób najbardziej narażonych w czasie kryzysu COVID-19 znajduje się 1,6 miliarda pracowników gospodarki nieformalnej. Stanowią oni połowę światowej siły roboczej i pracują w sektorach, w których odnotowano znaczną utratę miejsc pracy i których przychody znacząco spadły. W 2020 r. całkowite koszty finansowe pandemii dla młodych ludzi sięgnęły 1,3 biliona USD, co odpowiada 1,5 proc. światowego PKB.

Szacuje się, że dzisiejsi przedstawiciele młodego pokolenia będą w przyszłości zarabiać o ponad 6 proc. mniej w związku z reperkusjami pandemii. Szczególnie dotkliwej straty doświadczą osoby pracujące w gospodarkach o wysokich dochodach, gdzie utrata wartości bieżącej netto w zarobkach każdego roku wyniesie 750 USD. W przypadku gospodarek o średnich dochodach kwota ta wyniesie rocznie 420-510 USD, zaś w krajach o niskich dochodach 400 USD. Jeśli zsumujemy stratę w postaci niższych przyszłych płac młodych ludzi, to otrzymamy kwotę 465,8 mld USD w skali roku, co stanowi ponad 0,5% światowego PKB, zaś biorąc pod uwagę cały cykl życia zawodowego (45 lat), COVID-19 spowoduje, że młodzi ludzie będą zarabiać prawie 21 bilionów dolarów mniej. Co ciekawe, największej straty doświadczą absolwenci uczelni wyższych, w przypadku mężczyzn sięgnie ona 56 tys. USD, zaś w przypadku kobiet 43 tys. USD.

Kosztowne pogorszenie kondycji psychicznej

Oprócz pogorszenia sytuacji życiowej konkretnych jednostek oraz kosztów społecznych z tego wynikających, spadek dobrostanu psychicznego niesie za sobą wymierne koszty ekonomiczne. Całkowity roczny wzrost kosztów spowodowanych rosnącymi problemami w sferze zdrowia psychicznego związanymi z COVID-19 wynosi 0,49% globalnego PKB, co przekłada się na kwotę 407 miliardów USD. Z tego 185,5 miliardów USD to bezpośrednie dodatkowe wydatki w sektorze opieki zdrowotnej, 79,6 mld USD stanowią koszty ponoszone na wzmocnienie programów zabezpieczenia społecznego, zaś dalsze 141,9 mld USD to koszty pośrednie będące skutkiem niższego zatrudnienia oraz spadku produktywności.

Na pogorszenie kondycji psychicznej młodego pokolenia wpływają głównie osłabienie ich szans na rynku pracy, spadek perspektyw stabilnego zatrudnienia, skutki izolacji społecznej i stres wynikający z potencjalnych skutków zarażenia koronawirusem. Gorszy start na rynku pracy tworzy z kolei ryzyka społeczne w postaci spadku liczby zawieranych małżeństw, wzrostu liczby rozwodów, obniżonej dzietności, sprzyja także wzrostowi patologii społecznych, na czele z przestępczością czy alkoholizmem. Ponadto, możemy zaobserwować kilka innych problemów związanych z systemem opieki zdrowotnej. Należą do nich przede wszystkim dostęp do specjalistów (psychiatrów, psychologów i terapeutów), liczba opuszczonych hospitalizacji pacjentów chorych psychicznie oraz negatywny wpływ COVID-19 na jakość terapii osób z zaburzeniami psychicznymi. Koszty COVID-19 w obszarze zdrowia psychicznego wahają się w zależności od regionu i wynoszą 0,53% PKB na Bliskim Wschodzie i w Afryce, 0,52% PKB w Azji Wschodniej i Pacyfiku, 0,49% PKB w Europie i Azji Środkowej, 0,44% PKB w Ameryka Północna, 0,41% PKB w Ameryce Łacińskiej i na Karaibach oraz 0,38% PKB w Azji Południowej.

Jak złagodzić skutki koronakryzysu dla młodych?

Chociaż całkowite zniwelowanie kosztów pandemii COVID-19 i jej wpływu na sytuację młodych ludzi będzie niemożliwe, to jednak można wskazać szereg działań, których wdrożenie pozwoli złagodzić negatywne skutki koronakryzysu. Po pierwsze, kluczowe będzie podniesienie nakładów na edukację oraz towarzyszący im program wyrównywania strat w wiedzy, umiejętnościach i kwalifikacjach młodego pokolenia. Jest to warunek konieczny przyszłej konkurencyjności młodych ludzi na rynku pracy. Ponadto, ważne jest zwiększenie strumienia środków przeznaczanych na zdrowie psychiczne. Lawinowy wzrost problemów psychicznych wynikających z sytuacji pandemicznej wśród młodych ludzi pokazał, że aby uniknąć efektu straconego pokolenia niezbędne jest wzmocnienie nie tylko tych segmentów ochrony zdrowia, które zajmują się bezpośrednio pacjentami zakażonymi COVID-19, ale także tych oferujących wsparcie w zakresie zdrowia psychicznego.

Niezbędna jest dalsza antycykliczna polityka gospodarcza w postaci stymulacji fiskalnej nakierowanej na zmniejszenie poziomu bezrobocia wśród młodych ludzi. W tym pakiecie powinny znaleźć się takie działania jak dofinansowanie wynagrodzeń, wydłużone bezpośrednio wsparcie dla przedsiębiorstw oraz aktywne polityki rynku pracy wspierające kształtowanie takich umiejętności, na jakie aktualnie jest zapotrzebowanie. To pozwoli uniknąć negatywnych efektów długotrwałego bezrobocia zarówno dla całej gospodarki, w postaci osłabienia przyszłego odbicia, jak i szoku dla młodego pokolenia wchodzącego w życie społeczne i zawodowe. Rządy powinny skupić się na tworzeniu podwalin pod przyszłą odporność gospodarki na różnego rodzaju szoki – mówi Krzysztof Kutwa, analityk zespołu strategii Polskiego Instytutu Ekonomicznego, autor raportu.

***

Polski Instytut Ekonomiczny to publiczny think tank ekonomiczny z historią sięgającą 1928 roku. Obszary badawcze Polskiego Instytutu Ekonomicznego to przede wszystkim handel zagraniczny, makroekonomia, energetyka i gospodarka cyfrowa oraz analizy strategiczne kluczowych

obszarów życia społecznego i publicznego. w Polsce. Instytut wykonuje analizy i ekspertyzy na potrzeby realizacji Strategii na rzecz Odpowiedzialnego Rozwoju, a także popularyzuje polskie badania naukowe w zakresie nauk ekonomicznych i społecznych w kraju i za granicą.

Kontakt dla mediów:

Ewa Balicka-Sawiak

Rzecznik Prasowy

T: +48 727 427 918

E: ewa.balicka@pie.net.pl